

Surová pravda o Green Dealu! Světově uznávaný přírodovědec promluvil. Výzva lidstvu

- CZ24 News | 15. listopadu 2022

SVĚT: Umíme si „odtrhnout od úst“ různé bytné věci? Uskrovnit se? Nejen, že s největší pravděpodobností budeme muset, ale měli bychom se vrátit „ke kořenům“. Letošní podzim ukazuje, že zima může být dlouhá a suchá, a tím pádem úroda v příštím roce podstatně menší. A to nepomýšlíme na nedostatek hnojiv či dokonce pohonných hmot. Potravinově soběstační jsme byli od začátku šedesátých let až do sametové revoluce. To mimo jiné uvádí v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz uznávaný přírodovědec, geolog, docent Václav Ziegler.

Je nám podzim příznivý vzhledem k teplotám a pěknému počasí, nebo je to výjimečné?

K vaší první otázce si nejsem jist, zdali je nám podzim příznivý. V září pršelo a v říjnu a i začátkem listopadu je více sucho, než by bylo zdrávo. To ozimům dobře nedělá a tak je v sázce úroda příštího roku. Už teď jsou velmi drahé potraviny, hlavně ty základní jako jsou mouka, a tím i chléb náš vezdejší, cukr, mléčné a masné výrobky, mléko i maso nevyjímaje. Zřejmě i nás zasáhl nevývoz obilí a kukuřice z Ukrajiny, i když naposled jsme dostali pomoc od této krajiny v roce 1947, kdy byla součástí SSSR. Možná, že i někdy potom, snad v padesátých letech, ale už kolem roku 1960 jsme byli více či méně v potravinách soběstační a byli jsme i ještě v roce 1989, kdy někteří politikové tvrdili, že naše hospodářství nevzkvétá. Teplý říjen zřejmě pomohl stavebnictví, i když jsem na stavbách viděl málo aktivních pracovníků, zejména na těch silničních. Vzpomínám si, když jsem byl v Německu, a myslím tím Německo krátce po sjednocení, tak se tam na silnicích dělalo ve dne v noci. Možná bychom si měli některé praktiky skutečně z toho „Západu“ přisvojit, když chceme být s nimi rovni. Zatím se však pouze zdražuje a inflace narůstá mírou nebývalou. A nikdo proti tomu nic nedělá a ani lidé neprotestují, byť bylo i počasí na to vhodné. To na tom „Západě“, jak se u nás říká, tam se tedy protestuje hodně – proti zdražování, proti válce, proti migraci. Jen si vezměte Francii, Belgii, východní polovinu Německa, Řecko a další země. U nás dvě tři demonstrace a už se hrozilo tím, že budou účastníci zjišťováni. Už jsem to zažil, bylo to v letech před rokem 1990.

Ale zpět k tomu počasí – výlovy rybníků, i když dosud nejsou všechny hotovy, se snad vydařily, ryb je dost, ale budou také dražší. Inu, zdražila i lidská práce a straší se, že už nebude tak placená, kromě politiky, tam se platy budou zvedat, a dokonce ani důchody nebudou se zvedat podle inflace, i když je to nesystémové. To pouze cituji některé naše představitele. Podzim byl příznivý, ano, dokonce se vylíhlo 21 uchazečů o prezidentský úřad. Jeden neví, koho si z nich vybrat. A tak spadáným listím brouzdám se zahradou a přemýšlím, odkud ho začnu shrabávat. Už na podzim se přece zakládají komposty! A zvláště, když je tak pěkný a rostlo hodně hub.

Je tato doba a události spíše proti globalizaci, nebo přitahuje a bude ještě více miliardářů i chudáků, a to na celé planetě?

Dovolte mi, pane redaktore, abych začal odpověď na tuto otázku citátem Amerického prohlášení nezávislosti. Já vím, je to citát, který je starý kolem 250 let, a přesto neztratil nic ze své aktuálnosti. Tady je: „Lidé jsou ochotnější trpět, dokud zlo je snesitelné, než by se vzbouřili svržením forem, na které jsou navykli.“ Měli bychom se zamyslet nad těmi slovy. Nejen já, či vy, ale my všichni. Za mého života se hodně mluvilo o internacionalismu, proti němu stály liberalismus a další ismy a všechny zdůrazňovaly své přednosti. Libarelistus sice přežil, ale i jeho dnes vytlačuje tzv. globalizace.

V mnoha zemích došlo ke svržení zla a říkali jsme tomu revoluce a většinou to byly revoluce krvavé. Jen namátkou – ve Francii, v Německu, Rusku, Číně a v mnoha dalších zemích. Revoluce vyústily ve války a po každé válce si lidé všech národů slibovali, že už nikdy! Já si na to vzpomínám po té druhé světové. A stejně se to však znovu pokazilo, neboť lidé nesvrhli zlo, ale režimy, které je ovládaly. Nyní nás ovládá globalizace. Já si vůbec nepřeji válku, neboť by znamenala konec lidského rodu. Strašných zbraní je na světě moc a moc, že by zdaleka předčily i pád yukatánského meteoritu, který vyhubil dinosaury. A globalizace roste a kdo se jí nechce podřídít, je špatný, je nepřítel lidstva, chce ovládnout svět, tedy ten svět, který už je ovládnutý globalizací. Soutěž se vytratila. Férová soutěž. Lidé dnes nechtou Kapitál, který psal o kapitalistické soutěži, i o té férové, globalisti o tom nechtějí slyšet. Jimi nadiktované prostředky, ať už to jsou výrobky, ceny, životní prostředí, lidská práva a další jsou jim svaté a ten, který se vzpouzí je dodržovat, byť by nabízel i lepší podmínky, je zrádce, válečný štváček a lotr všech lotrů futrál. A musíme ho zničit. Nezdá se vám to tak? A tak sem tam přibude nějaký miliardář a tisíce a miliony těch, co zatím mají co do úst, ale brzy nebudou. Svět je takový a já se bojím té revoluce a války, která bude následovat, že zase po čase Zemi pokryjí lesy, řeky, stepi, jezera a moře. Jen člověk už tu nebude. Vy z toho nemáte strach, pane redaktore?

A ještě k tomu pěknému říjnovému a zatím i listopadovému počasí. Stará moudrost říká, že když listí dlouho ze stromů nepadá, tuhá zima se přikrádá. Jaká bude tam zima? Inu, z lidského hlediska bude záležet na tom, jestli a za kolik se ohřejeme, jestli a za kolik se najíme, budeme-li mít práci, a zdali budou mít pokoj a klid lidé dobré vůle.

Jak žijete, co píšete a nenecháváte se, s nadsázkou, „manipulovat“ médii?

Nedávno jsem četl v legálních novinách vtip, se kterým se ztotožňuji. Jak žijete, ptala se jedna paní druhé. Díváte se na televizi? A druhá paní odpovídá, manžel se na televizi dívá, ale nechává ji vypnutou, aby se nerozčiloval. Je to i můj případ, i když jsou pořady, u kterých dělám výjimky. Například některé pohádky, dobré soutěže, kde se člověk i něco nového při svém věku dozví, a dokonce i některá sportovní utkání sleduji, jen z fotbalového utkání Slavia – Sparta 4 : 0 jsem byl velmi rozčarován. Doufám, že mi to mistrovství světa ve fotbale vynahradí, i když dnes někteří bývalí fotbaloví bafuňáři pláčou nad tím, že se nechali tenkrát podplatit a přisoudili mistrovství světa Kataru, kde se nedodržují některá lidská práva, ale musí se dodržovat zákony daného státu. Také příklad globalizace.

Žiju docela normálně, nenechávám se vzrušovat ani naší prezidentskou volbou, když není z čeho vybírat – tím nechci urazit prezidentské kandidáty, ale myslím si, že všem do toho správného prezidenta něco chybí, neboť prezidenta nedělají novináři, ale jeho láska a úcta k vlasti, práci a lidem dané země, kterým bude vládnout.

Zahrádku mám snad už, až na neořezané vrby hlavatky a neshrabané listí, v pořádku, zrytou, stromy prořezané, kočky nakrmené, jen ti ptáci se ještě k domům netáhnou, je ještě teplo a potraviny všude dost! Co píšu? Svá pravidelná měsíční povídání pro mé přátele, a když se udá nějaká událost, například uklouznou v koupelně, či mi kočky podrazí nohy, napíšu takzvanou „mou encykliku“.

A manipulace? Víte, já nemám moc rád psy, a když jsem měl pejska Žulíčka, byl to svobodomyšlný pes, někdy až moc. Ale mám rád kočky. Proč? Dám příklad. „Víte, psi přesně vědí, co znamená příkaz „na místo“, zatímco kočka nemá ani tušení, co takové slovo znamená“. Víte, já jsem taková kočka. Tedy, pardon, kocour. Velkej, zrzavej a trochu už vypelichanej, ale pořád svůj. A těžko kdy bude reagovat na příkaz „na místo“, i když by se to dnes mnohým mocným líbilo a nejen u mne.

Je podle vás konec Green Dealu, nebo naopak z toho bude velký sukces?

Green Deal je příklad toho, že dobrými a správnými myšlenkami bývá dlážděna cesta do pekla. Podle

mne je to idea, kterou nelze dnes použít. Proč? Protože tomu neodpovídá jednak lidská populace – zdravotně i myšlenkově, pracovně i v odpočinku, ve vztahu k práci, vědění a učení, a jednak ta lidská populace nemá na to technické prostředky. Vezměte si jednoduchý příklad – automobilovou dopravu. Všimli jste si, kolik aut projede na běžné silnici, která není ani dálnicí? Jsou to tisíce aut za den. Každé auto má nějakou spotřebu paliva, osobní auto menší, nákladní větší. Auta jsou dnes jedním z největších znečišťovatelů ovzduší, a přesto jejich počet stále roste! Rodiny nezřídka mívají dvě, tři, čtyři i více aut. A lidé jezdí a jezdí. Dnes i bez ohledu na náklady, však on to někdo zaplatí, odepíšeme si to z daní. A přitom bojujeme proti takzvané uhlíkové stopě. Co asi nahradí tato auta? Sláva, budeme mít elektromobily! Ale tu elektřinu bude muset někdo vyrobit. A hlavně z něčeho! Dovedete si představit ten blackout, když ty automobily začnou čerpat navečer elektrickou energii. Kolik by muselo být uhelných, plynových, atomových elektráren. Vždyť slunce a vítr tolik energie nevyrobí. A zase bude uhlíková stopa. Z výroby té elektřiny. A dovedeme si odříci jízdu autem? Vyměníme auto za veřejný dopravní prostředek? Mnozí z nás by to ponížení nepřenesli přes srdce. Copak jsou nějaké „socky“? A což takhle odříci si leteckou dopravu. Je stejně hrozná a možná i horší než ta auta. A jaký pohon jim dáme, když budeme chtít odbourat jejich „uhlíkovou“ stopu. Kam se hrabe všechno to topení domácností. Poukazujeme na velká stáda krav a jiného skotu, bravu a dalších domácích zvířat. Vylučovanými plyny ničí prý životní prostředí. Ale většina z nás si ráda dá pořádný řízek, steak alespoň půlkilový a horu kousků masa na talíř. Viděl jsem to v USA v roce 1998. A i jinde ve světě. Afriku ovládá vyhublý domácí skot, v Asii na tom nejsou o nic lépe. Dovedeme si odříci mnohé požitky? Teplou koupel či sprchu, teplo doma, i když dnes propagujeme svetry i doma. Já to pamatuji, když jsem byl malý. Byl přiděl 10 metrů uhlí na zimu, ani o kilogram více. Rád bych viděl dnešní rodiny, které mají velké byty a domy, jak by se asi dokázaly uskromnit. Dokázali by si mnozí z nás odepřít v létě a v zimě moře, v zimě a v létě lyžování? Jízdu na všelijakých vynálezech po mořských vlnách? Jen dostat se tam, to je obrovská uhlíková stopa, pro mnohé i obrovské odříkání. Nebyli k tomu vychováni. Opravdu na to nejsme připraveni. Možná, že je to i chyba mé generace, že jsme naše děti nebyli schopni naučit se uskromnit. A násilím, což více méně Green Deal připouští, se nic, ale opravdu nic nezmuže. Je to běh na dlouhou trať, desítky a možná i stovky let. Pokud to bude kratší, bude to cesta do pekla. Možná to už mnozí z nás vidí.

Co byste chtěl sdělit našim čtenářům na závěr?

To je otázka? Víte, my stále něco oslavujeme, jen na podzim těch sláv až dost! Někdy si říkám, aby nám nezevšedněly. Stejně ta sváteční volna lidé využívají k tomu, aby někam vyjeli za rekreací, či zřýt zahradu, což já tedy za rekreaci nepovažuji. A vedoucí představitelé mají radost, že se mohou ukázat lidem v trochu jiném světle, než ve světle strašení se zdražením, se svými aférami a svým politikařením.

Já mám pro vás všechny takový malý návrh. Nemusíte ho uskutečnit, nečiním si na to nárok a ani nemohu. Blíží se doba adventní, doba očekávaného příchodu Spasitele, doba zamyšlení nás samých nad sebou. Zamyslete se nad tím, jak žijeme, zdali konáme dobře či špatně, zda nedovolujeme našim politikům uzurpovat si svět, jako děti hromadu písku, jen sami pro sebe, jestli jim v tom svým přitakáním příliš nepomáháme, zamysleme se nad tím, zdali používám svůj vlastní rozum ve prospěch všech či jen pouze pro prospěch svůj. Zamysleme se nad tím, jestli zbytečně nemrháme svou vlastní svobodnou vůlí a zda ji někdy příliš snadno neztrácíme. Zamysleme se nad tím, zdali alespoň někdy žijeme příkladně a spravedlivě. Advent je od toho. Přeji Vám, aby ten Váš Advent byl požehnaný, i když bude skromný a tichý!